

ОСОБЛИВОСТІ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ

Тіщенко М.В., гр. БА-40м

Науковий керівник – д-р екон. наук, проф. В.А. Гросул
Харківський державний університет харчування та торгівлі

Будь-яке управління певною мірою має бути антикризовим або стає таким у міру вступу організації в смугу кризового розвитку. Ігнорування цього положення має негативні наслідки, а його урахування сприяє безболісному проходженню кризових ситуацій.

Суть антикризового управління виражається в наступних положеннях: кризи можна передбачати, очікувати й викликати; кризи в певній мері можна прискорювати, випереджати, відсувати; до криз можна й необхідно готуватися; кризи можна зм'якшувати; управління в умовах кризи вимагає особливих підходів, спеціальних знань, досвіду й мистецтва; кризові процеси можуть бути до певної межі керованими; управління процесами виходу із кризи здатно прискорювати ці процеси й мінімізувати їх наслідки.

Кризи різні, і управління ними також може бути різним. Це різноманіття проявляється в системі й процесах управління (алгоритмах розробки управлінських рішень).

Система антикризового управління повинна мати особливі властивості: гнучкість і адаптивність, які найчастіше властиві матричним системам управління; схильність до посилення неформального управління, мотивація ентузіазму, терпіння, впевненості; диверсифікованість управління, пошук найбільш прийнятних типологічних ознак ефективного управління в складних ситуаціях; зниження централізму для забезпечення своєчасного ситуаційного реагування на виникаючі проблеми; посилення інтеграційних процесів, що дозволяють концентрувати зусилля й більш ефективно використовувати потенціал компетенції.

Антикризове управління має особливості й у плані його технологій: мобільність і динамічність у використанні ресурсів, проведенні змін і перетворень, реалізації інноваційних програм; здійснення програмно-цілевих підходів у технологіях розробки й реалізації управлінських рішень; підвищена чутливість до фактору часу в процесах управління, здійсненню своєчасних дій по динаміці ситуацій; посилення уваги до попередніх і наступних оцінок управлінських рішень і вибору альтернатив поведінки й діяльності; використання антикризового критерію якості управлінських рішень при їхній розробці й реалізації.